यत् यत् प्रार्थयते सर्व्वं ददाति सा दिने दिने।
आत्मवत् पाति तं लोके कामनाभिर्मनोगतैः॥
भार्य्या स्याद्यदि सा देवी साधकस्य मनोहरा।
राजेन्द्रः सर्व्वराजानां संसारे साधकोत्तमः॥
स्वर्गे मर्त्ये च पाताले गतिः सर्व्वत्र निश्चितम्।
यद्यद्ददाति सा देवी कथितुं नैव शक्यते॥
तया सार्द्धञ्च संभोगं करोति साधकोत्तमः।
अन्यस्त्रीगमनं त्यक्त्वा अन्यथा नश्यति ध्रुवम्॥१*॥
ततोऽन्यत् साधनं वक्ष्ये निर्म्मितं ब्रह्मणा पुरा।
नदीतीरं समासाद्य कुर्य्यात् स्नानादिकं ततः॥
पूर्व्ववत् सकलं कार्य्यं चन्दनैर्मण्डलं लिखेत्।
स्वमन्त्रं तत्र संलिख्यावाह्य ध्यायेन्मनोहराम्॥

कुरङ्गनेत्रां शरदिन्दुवक्त्रां
बिम्बाधरां चन्दनगन्धलिप्ताम्।
चीनांशुकां पीनकुचां मनोज्ञां
श्यामां सदा कामदुघां विचित्राम्॥

एवं ध्यात्वा जपेद्देवीमगुरुधूपदीपकैः।
गन्धं पुष्परसञ्चैव ताम्बुलादींश्च मूलतः॥
तारं माया गच्छ मनोहरे पावकवल्लभा।
कृत्वायुतं प्रतिदिनं जपेन्मन्त्रं प्रसन्नधीः॥
मासान्ते प्राप्य दिवसं कुर्य्याच्च जपमुत्तमम्।
आनिशीथं जपेन्मन्त्रं ज्ञात्वा च साधकं दृढम्॥
गत्वा च साधकाभ्यासे सुप्रसन्ना मनोहरा।
ततोऽर्च्चिता प्रसन्ना सा पुष्णाति प्रार्थितञ्च यत्॥
स्वर्णशतं साधकाय ददाति सा दिने दिने।
अवशेषं व्ययं कुर्य्यात् स्थिते तत्तु न दास्यति॥
अन्यस्त्रीगमनं तस्य न भवेत् सत्यमीरितम्।
अव्याहतगतिस्तस्य भवतीति न संशयः॥
इयं ते कथिता विद्या सुगोप्या या सुरासुरैः।
तव स्नेहेन भक्त्या च वक्ष्येऽहं परमेश्वरि!॥२॥
ततोऽन्यत् साधनं वक्ष्ये शृणुष्वैकमनाः प्रिये।
गत्वा वटतलं देवीं पूजयेत् साधकोत्तमः॥
प्राणायामं षडङ्गञ्च माययाथ समाचरेत्।
सद्योमांसं वलिं दत्त्वा पूजयेत्तां समाहितः॥
अर्घ्यमुच्छिष्टरक्तेन दद्यात्तस्यै दिने दिने।
प्रचण्डवदनां गौरीं पक्वबिम्बाधरां प्रिये॥
रक्ताम्बरधरां बालां सर्व्वकामप्रदां शुभाम्।
एवं ध्यात्वा जपेन्मन्त्रमयुतं साधकोत्तमः॥
सप्तदिनं समभ्यर्च्च्य चाष्टमे विधिवच्चरेत्।
कायेन मनसा वाचा पूजयेच्च दिने दिने॥
तारं माया तथा कूर्च्चं रक्त कर्म्मणि तद्बहिः।
आगच्छ कनकान्ते तु वतिः स्वाहा महामनुः।
आनिशीथं जपेन्मन्त्रं बलिं दत्त्वा मनोहरम्॥
साधकेन्द्रं दृढं मत्वा चायाति साधकालयैः।
साधकेन्द्रोऽपि तां दृष्ट्वा दद्यादर्घ्यादिकं ततः॥
ततः सपरिवारेण भार्य्या स्यात् कामभोजनैः।
वस्त्रभूषादिकं त्यक्त्वा याति सा निजमन्दिरम्॥
एवंभार्य्या भवेन्नित्यं साधकाज्ञानुरूपतः।
आत्मभार्य्यां परित्यज्य भजेत्तास्य विचेतसः॥३॥
ततः कामेश्वरीं वक्ष्ये सर्व्वकामफलप्रदाम्।
प्रणवं भुवनेशानी चागच्छ कामेश्वरि ततः॥
वह्निभार्य्या महामन्त्रं साधकानां सुखावहम्।

पूर्व्ववत् सकलं कृत्वा भूर्जपत्रे सुशोभने॥
गोरोचनाभिः प्रतिमां विनिर्म्माय स्वलङ्कृताम्।
शय्यामारुह्य प्रजपेन्मन्त्रमेकमनास्ततः॥
सहस्रैकप्रमाणेन मासमेकं जपेद्बुधः।
घृतेन मधुना दीपं दद्याच्च सुसमाहितः॥
कामेश्वरीं शशाङ्कास्यां चलत्खञ्जनलोचनाम्।
सदा लोलगतिं कान्तां कुसुमास्त्रशिलीमुखीम्॥
एवं ध्यात्वा जपेन्मन्त्रं निशीथे याति सा तदा।
दृष्ट्वा तु साधकः श्रेष्ठामाज्ञां देहीति तां वदेत्॥
स्त्रीभावेन मुदा तस्यै दद्यात् पाद्यादिकं ततः।
सुप्रसन्ना तदा देवी साधकं तोषयेत् सदा॥
अन्नाद्यैरतिभोगेन पतिवत् पालयेत् सदा।
नीत्वा रात्रौ सुखैश्वर्य्यैर्दत्त्वा च विपुलं धनम्॥
वस्त्रालङ्कारद्रव्याणीन् प्रभाते याति निश्चितम्।
एवं प्रतिदिनं तस्य सिद्धिः स्यात् कामरूपतः॥४॥
ततः पटे विनिर्म्माय पुत्तलिं ध्यानरूपतः।
सुवर्णवर्णां गौर ,ीं सर्व्वालङ्कारभूषिताम्॥
नूपुराङ्गदहाराढ्यां रम्याञ्च पुष्करेक्षणाम्।
एवं ध्यात्वा जपेन्मन्त्रं दत्त्वा च पाद्यमुत्तमम्॥
सचन्दनेन पुष्पेण जातीपुष्पेण यत्नतः।
गुग्गुलुं धूपदीपौ च दद्यान्मूलेन साधकः॥
मन्त्रस्तु।
तारं मायां तथागच्छ रतिसुन्दरिपदं ततः।
वह्निजाया चाष्टसहस्रं जपेन्मन्त्रं दिने दिने॥
मासान्ते दिवसं प्राप्य कुर्य्यात् पूजादिकं शुभम्।
घृतदीपं तथा गन्धं पुष्पं ताम्बूलमेव च॥
तावन्मन्त्रं जपेद्विद्वान् यावदायाति सुन्दरी।
ज्ञात्वा दृढं साधकेन्द्रं निशीथे याति निश्चितम्॥
ततस्तामर्च्चयेद्भक्त्या जातीकुसुममालया।
सुसन्तुष्टा साधकेन्द्रं तोषयेद्रतिभोजनैः॥
भूत्वा भार्य्या च सा तस्मै ददाति वाञ्छितं वरम्।
भूषादिकं परित्यज्य प्रभाते याति सा ध्रुवम्॥
साध्यकाज्ञानुरूपेण प्रयाति सा दिने दिने।
निर्ज्जने प्रान्तरे देवि! सिद्धिः स्यान्नात्र संशयः॥
त्यक्त्वा भार्य्यां भजेत्ताञ्च अन्यथा नश्यति ध्रुवम्॥५॥
ततोऽन्यत् साधनं वक्ष्ये स्वगृहे शिवसन्निधौ।
वेदाद्यं भुवनेशीत्यागच्छ पद्मिनि वल्लभा॥
पावकस्य महामन्त्रं पूर्व्ववत् सकलं ततः।
मण्डलं चन्दनैः कृत्वा मूलमन्त्रं लिखेत्ततः॥
पद्माननां श्यामवर्णां पीनोत्तुङ्गपयोधराम्।
कोमलाङ्गीं स्मेरमुखीं रक्तोत्पलदलेक्षणाम्॥
एवं ध्यात्वा जपेन्मन्त्रं सहस्रञ्च दिने दिने।
मासान्ते पूर्णिमां प्राप्य विधिवत् पूजयेत् सदा॥
आनिशीथं जपेन्मन्त्रं दृढाभ्यासेन साधकः।
सर्व्वत्र कुशलं ज्ञात्वा सा याति साधकालयम्॥
भूत्वा भार्य्या साधकं हि साधयेद्विविधैरपि।
भोगैर्दिव्यैर्भूषणाद्यैः पद्मिनी सा दिने दिने॥
पतिवत् पाति तं लोके नित्यं स्वर्गे च सर्व्वदा।
त्यक्त्वा भार्य्यां भजेत् ताञ्च साधकेन्द्रः सदा प्रिये॥६॥
ततो वक्ष्ये महाविद्यां विश्वामित्रेण धीमता।
ज्ञात्वा यां साधिता विद्या बला चातिबला प्रिये॥
मन्त्रस्तु।

प्रणवान्ते महामाया नटिनि पावकप्रिया।
महाविद्येह कथिता गोपनीया प्रयत्नतः॥
अशोकस्य तलं गत्वा स्नानं पूर्व्ववदाचरेत्।
मूलमन्त्रेण सकलं कुर्य्याच्च सुसमाहितः॥
त्रैलोक्यमोहिनीं गौरीं विचित्राम्बरधारिणीम्।
विचित्रालङ्कृतां रम्यां नर्त्तकीवेशधारिणीम्॥
एवं ध्यात्वा जपेन्मन्त्रं सहस्रञ्च दिने दिने।
मांसोपहारैः संपूज्य धूपं दीपं निवेदयेत्॥
गन्धचन्दनताम्बूलं दद्यात्तस्यै मुदा बुधः।
मासमेकञ्च तां भक्त्या पूजयेत् साधकोत्तमः॥
मासान्ते दिवसं प्राप्य कुर्य्याच्च पूजनं महत्।
अर्द्धरात्रौ भयं दत्त्वा किञ्चित् साधकसत्तमे।
सुदृढं साधकं मत्वा याति सा साधकालयम्॥
विद्याभिः सकलाभिश्च किञ्चित्स्मेरमुखी ततः।
वरं वरय शीघ्रं त्वं यत्ते मनसि वर्त्तते॥
तत् श्रुत्वा साधकश्रेष्ठो भावयेन्मनसा धिया।
मातरं भगिनीं वापि भार्य्यां वा प्रीतिभावतः।
कृत्वा सन्तोषयेद्भक्त्या नटिनी तत् करोत्यलम्॥
माता स्याद्यदि सा देवी पुत्रवत् पाति तं मुदा।
स्वर्णशतं सिद्धिद्रव्यं ददाति सा दिने दिने॥
भगिनी यदि सा कन्यां देवस्य नागकन्यकाम्।
राजकन्यां समानीय ददाति सा दिने दिने।
अतीतानागतां वार्त्तां सर्व्वां जानाति साधकः॥
भार्य्या स्यात् यदि सा देवी ददाति विपुलं धनम्।
अन्नाद्यैरुपचारैश्च ददाति कामभोजनम्॥
स्वर्णशतं सदा तस्मै ददाति सा ध्रुवं प्रिये।
यत् यत् वाञ्छति तत् सर्व्वं ददाति नात्र संशयः॥७
महाविद्यां प्रवक्ष्यामि सावधानावधारय।
कुङ्कुमेन समालिख्य भूर्ज्जपत्रे स्त्रियं मुदा॥
ततोऽष्टदलमालिख्य कुर्य्यान्न्यासादिकं प्रिये।
जीवन्यासादिकं कृत्वा ध्यायेत् तत्र प्रसन्नधीः॥
शुद्धस्फटिकसङ्काशां नानारत्नविभूषिताम्।
मञ्जीरहारकेयूररत्नकुण्डलमण्डिताम्।
एवं ध्यात्वा जपेन्मन्त्रं सहस्रन्तु दिने दिने॥
प्रतिपद्दिनमारभ्य पूजयेत् कुसुमादिभिः।
धूपदीपविधानैश्च त्रिसन्ध्यं पूजयेन्मुदा॥
पूर्णिमां प्राप्य गन्धाद्यैः पूजयेत् साधकोत्तमः।
घृतदीपं तथा धूपं नैवेद्यञ्च मनोरमम्॥
रात्रौ च दिवसे जप्यं कुर्य्याच्च सुसमाहितः।
प्रभातसमये याति साधकस्यान्तिकं ध्रुवम्॥
प्रसन्नवदना भूत्वा तोषयेद्रतिभोजनैः।
देवदानवगन्धर्व्वविद्याधृग्यक्षरक्षसाम्॥
कन्याभी रत्नभूषाभिः साधकेन्द्रं मुहुर्मुहुः।
चर्व्यं चोष्यादिकं द्रव्यं दिव्यं ददाति सा ध्रुवम्॥
स्वर्गे मर्त्ये च पाताले यद्वस्तु विद्यते प्रिये।
आनीय दीयते सत्यं साधकाज्ञानुरूपतः॥
स्वर्णशतं सदा तस्मै ददाति सा दिने दिने।
साधकाय वरं दत्त्वा याति सा निजमन्दिरम्॥
तस्या वरप्रसादेन चिरजीवी निरामयः।
सर्व्वज्ञः सुन्दरः श्रीमान् सर्व्वगो भवति ध्रुवम्।
रेमे सार्द्धं तया देवि साधकेन्द्रो दिने दिने॥
मन्त्रस्तु।